

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Notæ In Notas Willelmi Wendrockii Ad Ludovici Montaltii
Litteras, Et In Disquisitiones Pauli Irenæi Inustæ**

Fabri, Honoré

Coloniæ, 1659

Nota II. Precatiuncula de Sanctissimo Sacramento.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39536

est, dicere, quid juvat? quomodo literas sicut, qui eas nunquam didicit?

NOTA II.

Precatiuncula de Sanctissimo Sacramento.

Nota est historia. Abbas Sancygiranus breve opusculum scripsérat, sic inscriptum, * *Le Chappellet secret du Tres-saint Sacrement*: quod cūdam moniali Regio-portuensi, Agneti scilicet à S. Paulo, dignissimæ Arnaldorum sorori attributum esse voluit: Sancygirani tamen esse, omnes conveniunt; quod vel ex ipsis Reliquiis constat. Cum autem prædicta precatiuncula multa absurdæ, *impia*, *blasphema*, *scandalosa*, temeraria, suspecta, *erronea* contineret, à Censoribus Sorbonicis damnata est anno 1633. die 18. Junii. Et ne Doctores censuræ subscriptos ex iis esse putas, qui levioris armaturæ vulgo dicuntur; appello nomina: sunt autem Duvallius, Le Clerc, Charton, Bachelier, Hallier, Morel, Cornet. Vides, ni fallor, Proceres illius ordinis. Nec est, quod Jansenii & Fronmondi approbationem obtrudas. Nam qui sibi nequam, cui bonus? damnati auctores nullius auctoritatis sunt. Non est etiam, quod censuram illam Parisiensem, occultis quibusdam simultatibus inter Archiepiscopum N. & Episcopum Lingonensem intercedentibus tribuas; ac dicas, Hallerium aliosque censuræ factæ pœnituisse. Hæc enim sunt mera somnia & aperta mendacia; eadem facilitate rejicienda, quâ asserta. Præfulibus illis inique injuriis es, quibus simultatis vitium temerè imponis; Archiepiscopo præsertim, cui manifestam injustitiam affingis. Celsiorem prædictæ scriptiunculæ doctrinam, à Censoribus minimè intellectam, ad pessimos sen-

* Pag. 444. 445. 446.

fus

sus ab iisdem detortam fuisse afferis ; idque exemplo Tauleri & Rusbrokii confirmas. Sed illi pessimi sensus ita proprii sunt , in suspecto potissimum auctore ; ut Censores , non dicam eximios , quales isti fuerunt ; verum etiam minus oculatos fallere non possint.

Scio , à vobis negari , scriptiunculam illam à Sancygirano compositam fuisse ; sed ab Agnete moniali , Arnaldorum sorore. Hæc pro more fingitis. Mentiiri , parvi negotii res est apud vos . veritati bellum indexistis. Nec minus erratis in quæstionibus facti , quam in quæstione juris. Tu vide sis Reliquias , & discussiō nem ejusdem scriptiunculæ anno 1635. editam. Ex his enim facile constabit , Sancygiranum verum illius auctorem esse & defensorem ; item à celeberrimis Sorbonicæ Facultatis Doctoribus damnatam fuisse ; & à Sede Apostolica proscriptam & in perpetuum suppressam. Quæ , ni fallor , quidquid dicas , magna satis ignominia censenda est.

Porrò Sancygiranum hoc loco ad cœlum extollis ; insignem atque illustrem Theologum , nec non eruditissimum scriptorem vocas ; laudas ingenium , virtutem , eruditionem , lumen & robur , invictam scriptiōnem , aliaque id genus. Quid-ni alterum Patriarcham vestrum laudares ? multiplici sanè à vobis elogio coronatus est. Unum habeo , quod reponam : auctorem scilicet illum damnatum fuisse ; in vincula propter errores , quos seminabat , conjectum ; innumeris probationibus convictum ; authentica acta ejus doctrinæ & vitæ in Collegio Claramontano Parisiis aſſervari ; ejus Maximas , ut vocant , pernicioſas & heterodoxas ; Theologiam familiarē confixam ; Regiam Quæſtionem , impiam & horrendam ab omnibus habitam ; alterum librum , qui Aurelius inscribitur , innu-

meris

meris erroribus scatere (nescio quis, supra centum in brevi syllabo raptim recensuit); librum de Sancta Virginitate, à Sorbonâ, infami notâ inustum; Literas, erroris veneno infectas. Omitto librum de Frequenti Communione, qui licet Arnaldi nomen præferat, Sanctigirano tamen à plerisque jure attribuitur. Cæterum blasphemias præfatæ scriptiunculæ frustrâ recenserem, cùm iam hoc munere alii egregiè defuncti sint.

N O T A I I I.

De miraculis in Portus-Regii Monasterio editis.

Illa miracula non suspecta modò, sed prorsus reiicienda sunt, quæ in confirmationem erroris superbè jactantur *; idque majore, ut ais, incitatione & eloquentia. Et ut fidem facias, locum Montaltii elegantissimum, ut putas, exscribis: quamvis, ut verum fatear, Grammaticæ legibus vix congruat; & difficile sit, in eo congruam verborum constructionem invenire. Regii-portus Monasterium à Jesuitis oppugnatum fuisse dicis; quod, scilicet, sex Arnaldi sorores cum anu matre, & totidem Andillii fratris filiæ potiorem & nobiliorem illius partem facerent; & quod ibidem Arnaldus, Sacerdotis & Confessarii partes agens, opportunum suis studiis secessum nactus esset. Sed quid hæc ad Jesuitas? qui de Portu-Regio nunquam cogitassent, nisi Janseniana hæresis ibidein suam quasi Genevam constituisset; ibique venenum pararetur, quod deinde per totam Galliam spargendum erat. Nemo est inter Catholicos, qui hoc ignoret. Cùm igitur huic Monasterio gravissimæ calamitatem

* Pug. 447. 448. 449.

tates.